

Juhász Péter és a megkerülhetetlen emberek, akikkel minden sikerülni fog

2017 október 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Juhász Péter az orrával nyomta a cseng?t...

Eddig az ellenzék összes terve dugába d?lt. Se kis, se nagy, se semmilyen összefogás nem lesz, túl kacéran hívogatja a demokratikus er?ket és a Jobbikot az a 600 milliócska, amit 106 egyéni képvisel? el?állításáért kapnak. De felcsillant a remény, apró kis csillagocskaként fénylik át a diktatúra sötét egén Juhász Péter mesterterve, hogyan is lehet végre elkergetni az oktatásegészségügy megnyomorítóját, a stadionokban körbe-körbe futkározó kisvasutak rajongóját, az Orbánbasit. Alább ezt olvashatják novellásított formátumban.

Juhász Péter az orrával nyomta a cseng?t, mire Margó ajtót nyitott, és igen kétségbeesett arcot vágott. Margó nem igazán értette a helyzetet, és egy pillanatig elfogta a rémület is, amikor a gangra kipillantva véres pettyeket fedezett fel a kövezeten a liftajtótól egészen az albérlet ajtajáig. A véres csöppecskék Péter nadrágjának szárát és a tornacip?jét is beborították, de Margó végül megállapította, hogy mégsem Péter vérzik, hanem az a csomagocska, amely szinte már teljesen átázott Péter kezei között.

Margó inkább nem szólt semmit, csak félreállt az útból, de pontosan tudta, hogy Péter is tudja mire gondol éppen. Margó ugyanis jól kiismerte és némileg megtanulta tolerálni is Péter különc szokásait, például beteges ódzkodását a felesleges csomagolásoktól, ami miatt Péter szerint egyszer az egész Földgolyót ellepi majd a szemét. És tessék, Péter most a csapba mossa a tenyerére rátapadt véres papírcafatokat, hogy aztán ugyanezt eljátssza azzal a darab marhahússal, amit a csomag eredetileg tartalmazott.

Hiába na, most már bánhatja Péter, hogy Földgolyó ide vagy oda, de mégsem kért egy zacskót a hentest?l.

Margó különben igyekezett kifejezéstelen arcot vágni, nem akarta, hogy az elégedettségnek még csak az árnyéka is meglátsszon rajta, elég baja volt Péternek mostanában amúgy is, mióta kiújult rajta a kisebbrend?ségi komplexus a pártja miatt. Egy hete már, hogy szinte ki sem mozdult, csak az újságokat búj ta naphosszat, hogy melyik pártnak ível szebben a népszer?ségi görbéje, és néha hajába túrva – ügyesen elkerülve a szégyellt tonzúrát, ami számára a kamaszkor elmúlását jelentette – azért szitkozódott, hogy még a Karácsonyék is megel?zték. Meg hogy hiába volt a sok hálózatépít? tréning, pláne angolul, meg a sok ötlet az él? bejelentkezést?l kezdve a feliratozott képekig, amiket elvileg jobban szeretnek az emberek megosztani.

És hiába volt a sok mozgósítás és tüntetés és jelenlét.

Margó örült a hétvégének, mert ilyenkor Pétert el lehetett küldeni a piacra, ahol Péter belemerülhetett a forgatagba, amelyben szinte lubickolt, beszélgetett, alkudott, tanácsot kért és adott, egyszóval élt. Margó reggel csak azzal az egy szóval ébresztette, gulyásleves, és Péter már fel is pattant, egy szuszra felhajtotta a kávéját, hogy aztán indulhasson le a Csarnokba a hozzávalókért.

Valami azonban most nem stimmelt, mert Péter nem hozott se sárgarépát, se krumplit, se fehérrépát, csak ezt a darab húst. Péter ráadásul vidáman fütyörészve sikálta kezér?l az odaszáradt, véres papírcafatokat, majd a marhahúst magasan a feje fölé tartva bámulta magát a tükörben, és végül még gügyögött is neki. Aztán peckes léptekkel a konyhába ment, és akkurátusan a konyhaasztal közepére csapta a húst, majd lassan Margó felé fordult és tagoltan annyit mondott: – *Lé-tez-nek!*

Margó lassan kapcsolt és már csak akkor kérdezett vissza, amikor Péter már a húst szeletelte. – *Kik léteznek?* – ráncolta össze a homlokát. – *Kik? Kik? Hát a Panni néni! Vele jöttem egészen hazáig! – Nem ismerek Panni nénit s házban* – mondta Margó elmélázva, de Péter leintette: – *Nem is itt lakik, de itt él közöttünk! Itt élt már mióta, és senki nem vette észre, micsoda képességek birtokosa ?. És Panni néni különben is olyan, hogy nem mindenki el?tt fedi fel a tudást. Türelmesnek, alázatosnak kell lenni. Reggel még én is hitetlen voltam, akárcsak Te most, de azóta minden megváltozott. Szóval megyek a piacon, nézem az árakat, kezemben már a hússal, és akkor találkoztam össze Panni nénivel. De mit találkoztam? Csak mentem mögötte. És mentem és mentem, és azt vettem észre, hogy nem tudom leel?zni, nem tudom kikerülni, nem tudok lefordulni a nyomából, mert Panni néni a kocsijával valahogy mindig úgy mozdult. Az egyetlen megoldás az volt, ha az ember megállt, és hagyta Panni nénit lassacskán eltávolodni. De én nem hagytam, nem én! Majdnem három órán át követtem, de nem tudtam kikerülni.*

Panni néni ugyanis egy megkerülhetetlen ember.

Olyannyira, hogy meg kellett kérnem, hogy felénk kerüljön, különben végleg hozzámragadt volna a hús. De az a lényeg, hogy megismert, és megígérte, hogy segíteni fog.

Margó nem igazán értette, mir?l beszél Péter, csak a kezét figyelte, ahogy egyre apróbb és apróbb cafatokra szeleteli Péter a húst, és arra gondolt, hogy aznap nem esznek gulyást. Péterbe viszont onnantól visszaköltözött az élet, és heteken át lázasan járta az utcákat, tereket, bevásárlóközpontokat és aluljárókat, hogy újabb megkerülhetetlen embereket találjon.

Számításokat is végzett, hogy már hét megkerülhetetlen ember elég a város megbénításához, és neki máris négy embere megvan. Panni nénin kívül ott volt még a dekoratív Klára, foglalkozására nézve m?körmös, aki jelenleg lakáskiadásból él, nomeg Scheiße nev? kiskutyája. Aztán József és Tamás, a két alkoholista jóbarát, valamint Dorian Popescu román mozgássérült koldusn?, aki különben civilben férfi.

Már csak három ember kell – gondolta elmerengve Péter – és végre átírhatja a demokrácia szabályait, amely lenézi a kis embereket, de legf?képpen a kis pártokat.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló